

Abstrakt:

Tato diplomová práce se zabývá tvorbou českého spisovatele Egona Hostovského, jenž většinu života působil v exilu. Ústředním tématem jeho prózy bylo bloudění, vyhnanství, touha po zakotvení a hlavně člověk, který byl cizincem mezi lidmi. Tyto existenciální otázky týkající se místa cizince ve světě jsou aktuální dodnes.

Cílem práce je vymezit základní charakteristiku nejvýraznějšího z úzkostných pocitů objevujících v tvorbě téhož autora, tj. pocitu odcizení, cizosti, osamocení. Oblastí výzkumu jsou hlavně prózy *Listy z vyhnanství*, *Cizinec hledá byt*, *Dobročinný večírek*, *Všeobecné spiknutí* a *Tři noci*. V těchto dílech se metodou postupné analýzy obrazu cizince, motivu exilu a otázky jinakosti a odlišnosti postav zkoumá téma pocitu odcizení, vnitřního a vnějšího exilu. Analýza probíhá zároveň po jazykové stránce, jež ve vybraných prózách poskytuje pozoruhodnou perspektivu na představení cizince, charakteristiku jeho vnitřního světa a postavení v světě fyzickém.

Teoretický podklad práce tvoří publikace zabývající se rozbořem Hostovského prózy, zvláště v kontextu existenciální literatury 20. století.

Klíčová slova:

odcizení, osamocení, emigrace, cizinec, exil, Egon Hostovský, próza, česká literatura 20. století